

שהקדיש נקיבה לפסח או לאשם, מאחר שקרבנות אלו אינם באים מנקיבות, לא נתקדשה הבהמה קדושת הגוף, אלא קדושת דמים, להביא בדמי הבהמה קרבנות אלו, ולכן היא נמכרת מיד בלא מום, ובמעות יבוא פסח או אשם. **אבל עולה, אף שאינה קריבה מנקבות של בהמה, קריבה היא מנקבות העוף, ומאחר שחלה קדושת עולה על נקבה, חלה גם על נקבת בהמה, ולפיכך, אם הקדיש בהמה נקיבה לעולה, נתקדשה קדושת הגוף של עולה,** [ותרעה עד שיהיה בה מום, ורק אז תפדה, ויביא במעות עולה], **ואם המיר בה בהמה אחרת, אותה בהמה מתקדשת בקדושת עולה כמותה.**

ואמר רבי, שלפי סברת רבי שמעון, שקרבן הקרב מנקיבות קדושתו חלה עליהן, גם באופן שאינו קרב מהן, ולכן נקיבת בהמה שהוקדשה לעולה, מתקדשת קדושת הגוף, משום שקדושת עולה חלה על נקיבת העוף. כשהקדיש נקיבה לפסח, גם כן תהא קדושה קדושת הגוף, משום שהפסח אחר זמנו נעשה שלמים, ואם כן, המקדיש נקיבה לפסח, הרי הוא כמקדישה לשלמים, ומאחר שקדושת שלמים חלה על נקיבה, הנקיבה מתקדשת קדושת הגוף.

אבל בדבר זה מודה רבי, שאף שמותר אשם קרב עולה, אין לומר שבהמה נקיבה שהקדישה לאשם, תחשב כבהמה שהקדישה לעולה, ותתקדש קדושת הגוף, משום שקדושת עולה חלה על נקבת העוף.

והסיבה שאין לומר כן, כי מותר אשם אינו קרב בעצמו עולה, אלא בדמיו מביאים עולה, [אחר שנפדה על ידי מום], ולכן אין להחשיב את הבהמה כמי שקדשה בעצמה לעולה, מה שאין כן כשהקדישה לפסח, מאחר שהפסח עצמו קרב שלמים, יש להחשיב את הבהמה כמי שהקדישה לשלמים.

ואמר רבי זעורא בשם רבי אליעזר, שעניין זה, שדווקא כשאין הקרבן הזה ראוי כלל למין זה, אין קדושתו חלה עליו, אבל אם ראוי הוא לאותו מין, אף שלפרט הזה אינו ראוי, הוא מתקדש קדושת הגוף, עניין זה למד מהכתוב האמור בענין תמורה, "וְאִם כָּל בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרְבוּ מִמֶּנָּה קִרְבָּן לָהּ" וְהֶעֱמִיד אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן. וְהֶעֱרִיף הַכֹּהֵן אֹתָהּ בִּין טוֹב וּבִין רָע כְּעֶרְכָּד הַכֹּהֵן כִּן יִהְיֶה" (ויקרא כ"ז), המלמד, שבהמה טמאה, שאינה ראויה להקרבה, אינה מתקדשת קדושת הגוף, אלא קדושת דמים בלבד.

שהכתוב מדבר בבהמה טמאה לגמרי, שאינה ראויה לשום קרבן, והיא לבדה, אם הקדישה לשם קרבן, מתקדשת קדושת דמים בלבד, אבל זו שאינה ראויה לקרבן זה, אבל ראויה לקרבן מעין זה, כנקיבה שאינה ראויה לעולת בהמה, אבל ראויה לעולת העוף, חלה עליה קדושת עולה אף בבהמה. וכן רובע ונרבע שהוקדשו לאחד מהקרבנות, אף שהם עצמם פסולים להקרבה, מאחר שמינם ראוי לו מתקדשים